

ket land det går til, selv om det er lande, vi gerne vil øge samhandelen med, så er vi altså ikke indstillet på, at vi skal støtte hvad som helst, der bliver eksporteret til de pågældende lande.

Og det er jo det, der er kernen i vores betænkelighed. Vi har jo haft øvelsen før med nogle af de andre erhvervsstøtteordninger, og de gange, vi har været inde og aktivt støttet, har vi faktisk hver eneste gang fået indføjet, at der i højere grad skal tages hensyn til miljø, til etik og til andre politisk bestemte udviklingsveje.

Hvis vi skal ind i sådan en drøftelse omkring det her også, vil vi naturligvis gerne deltage. Det, der sådan set er vores hensigt, er, at når der gives offentlig støtte til erhvervsudvikling, så skal det fremme miljøet, så skal det fremme beskæftigelsen, så skal det fremme mere etik, mere moral i produktionen end den, der er på markedet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er jo meget positiv over for Eksportkreditfondens arbejde og synes næsten, at den er uundværlig – vi kan ikke forstå, hvordan vi kunne klare os uden – og derfor er vi selvfølgelig også indstillet på, at dens vilkår, grundlaget for arbejdet skal være så godt og effektivt som muligt, og vi er selvfølgelig indstillet på at støtte en modernisering. Og så kan vi da selvfølgelig nok komme med nogle bekymringer omkring sammenblanding af politik og eksportstøtte osv., men jeg tror nu, vi finder ud af det.

Ministeren finder jo nogle positive sammenligninger, når man sammenligner med Industrialiseringsfonden for udviklingslandene og Investeringsfonden for østlandene. Det er jo sådan et par meget guldrandede, hæderkronede institutioner, så det er vel stærkt positivt værdiladet at sammenligne med, men vi håber, det her kan komme til at fungere lige så godt.

Men om vi skal have den dér debat igen, som vi har om Vækstfonden med, hvordan den skal ledes, har jeg ikke helt overblik over. Men vi er generelt positive over for det forslag her og vil kigge på det under udvalgsbehandlingen.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Et af de væsentligste formål med lovforslaget er, at Eksportkreditfonden som led i en styrket fokus på fremme af dansk eksport skal udvikles i retning af en mere virksomhedspræget finansiel institution, hvor organisationen under hensyn til overordnede erhvervs- og handelspoliti-

ske målsætninger orienteres mere mod udviklingen i markedet, samtidig med at Eksportkreditfonden gives mulighed for at kunne handle hurtigt og ansvarligt på én og samme gang.

Hensigten med omlægningen er at sikre Eksportkreditfonden en professionel bestyrelse med et entydigt placeret ansvar for økonomi, præmiepolitik og garantgivning. Ved at samle ansvaret for Eksportkreditfondens opgavevaretagelse og virksomhed hos en ansvarlig bestyrelse sikres en hurtig og samtidig økonomisk professionel styring bedst muligt.

Det er de intentioner, der ligger bag forslaget, og det er de intentioner, som jeg hører en næsten enig positiv opbakning til, hvilket jeg naturligvis meget gerne vil kvittere for.

Der er rejst nogle spørgsmål af mere specifik art, f.eks. rejste hr. Thorkild B. Fransgaard en del spørgsmål, som jeg håber vi vil kunne vende tilbage til besvarelsen af og drøftelsen af under udvalgsarbejdet.

Der blev også fra nogle ordførere rejst nogle principielle spørgsmål, som det vil være nødvendigt at få drøftet. Det ene var fra hr. Svend Erik Hovmand, der satte spørgsmålstegn ved ministerudpegningen af hele bestyrelsen og altså derved ved spørgsmålet om, hvorvidt organisationer skal have indstillingsret eller ej. Der er ikke nogen, der har indstillingsret til nogen af pladserne i bestyrelsen, men det er naturligvis sådan, at det ville være selvfølgelig, og det er spørgsmålet, om vi ikke kan få det drøftet mere præcist under udvalgsarbejdet i hvilken form.

Det er selvfølgelig sådan, at det er meningen, at der skal være sonderinger med de erhvervsorganisationer, som traditionelt har en repræsentation eller har en interesse og dermed også en repræsentation i forhold til netop sådanne spørgsmål; at der sker en sondering i den sammenhæng for at sikre, at den udpegnings, der vil ske i forhold til erhvervslivets repræsentanter, som jo vil være i flertal i bestyrelsen, sker på en måde, så der også erhvervsmæssigt er en god repræsentation.

Så har jeg derved også indirekte svaret på hr. Svend Erik Hovmands spørgsmål, ja, påstand var det faktisk om, at der ikke fremgik en mere præcis fordeling mellem det offentlige og det private medlemskab af bestyrelsen, og dér vil jeg sige, at der er det sådan, at erhvervslivets repræsentanter faktisk vil være sikret flertal i bestyrelsen i tilfælde af afstemning.